

ובאותו מלבוש מצחצח נכנסים
לאש ולא פוחדים. כמו אותו
המלאך של מנוח, כשנראה לו
ונכנס בשלהבת ועלה לשמים,
שכתוב (שופטים יג) ויעל מלאך ה'
בלהב המזבח. וכשעברה מהם
אותה זקמה, נשארו ישראל
גופים מצחצחים בלי טנוף כלל,
והנשמות בפנים פזרו הרקיע
לקבל את האור.

כך היו ישראל, שהיו רואים
ומסתכלים לתוף כבוד רבונם, מה
שלא היה כף על היס, שלא עברה
מהם הזקמה באותו זמן. וכאן
בסיני, שפסקה הזקמה מן הגוף,
אפלו עברים במעי אמותיהם היו
רואים ומסתכלים בכבוד רבונם,
וכלם קבלו כל אחד ואחד פראוי
לו.

ואותו יום היתה שמחה לפני
הקדוש ברוך הוא יותר מן היום
שנברא העולם, משום שהיום
שנברא העולם לא היה בקיום עד
שקבלו ישראל תורה, שכתוב
(ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה

חקות שמים וארץ לא שמתי.
בין שקבלו ישראל תורה על הר
סיני, אז התבשם העולם,
והתקמו שמים וארץ, ונודע
הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה,
והתעלה בכבודו על הכל. ועל
אותו יום כתוב, (תהלים צג) ה' מלך
גאות לבש לבש ה' עז התאזר.
ואין עז אלא תורה, שנאמר (שם
כט) ה' עז לעמו יתן ה' יברך את
עמו בשלום. ברוך ה' לעולם אמן
ואמן.

פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים

פתח רבי שמעון ואמר, ואלה
המשפטים אשר תשים לפניהם.
תרגום: ואלין דיניא די תסדר

ובהוא מלבושא מצחצחא, עאלין לאשא,
ולא דחלין. פגוונא דההוא מלאכא
דמנוח, פד אתחזי ליה, ועאל בשלהובא,
וסליק לשמיא, דכתיב, (שופטים יג) ויעל מלאך יי'
בלהב המזבח. וכד אעבר מיניהו ההוא
זוהמא, אשתארו ישראל גופין מצחצחין
בלא טנופא כלל, ונשמתיין לגו פזוהרא
דרקיעא, לקבלא נהורא.

הכי הווי ישראל, דהווי חמאן ומסתפלן גו
יקרא דמריהון, מה דלא הווי הכי על
ימא, דלא אתעבר זוהמא מנייהו בההוא
זמנא. והכא בסיני דפסקא זוהמא מגופא,
אפילו עוברין דבמעי אמן, הווי חמאן
ומסתפלן ביקרא דמריהון. וכלהו קבילו כל
חד וחד, פדקא חזי ליה.

וההוא יומא, הוה חדוה קמי קדשא בריך
הוא, יתיר מיומא דאתברי עלמא,
בגין דיומא דאתברי עלמא, לא הוה בקיומא,
עד דקבילו ישראל אורייתא, דכתיב (ירמיה לג)
אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי.

בין דקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני,
פדין אתבסם עלמא, ואתקיימו שמיא
וארעא, ואשתמודע קדשא בריך הוא עילא
ותתא, ואסתלק ביקריה על כלא. ועל ההוא
יומא כתיב (תהלים צג) יי' מלך גאות לבש לבש
יי' עז התאזר. ואין עז, אלא תורה. שנאמר
(תהלים כט) יי' עז לעמו יתן יי' יברך את עמו
בשלום. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים

פתח ר' שמעון ואמר, (שמות כא) ואלה

המשפטים אשר תשים לפניהם, תרגום, ואלין דיניא דתסדר